

MATTHEÛS

26:57-75

Jezus wordt door het Sanhedrin veroordeeld
en Petrus verloochent Hem driemaal.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/26-57-75

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Valse getuigen in het proces tegen Jezus	5 min	3
2	De verdraaide uitspraak over de tempel	5 min	6
3	Jezus belijdt wie Hij is voor Kajafas	7 min	9
4	Veroordeling wegens vermeende godslastering	5 min	13
5	Petrus verloochent Jezus driemaal	4 min	15
	Om verder te lezen		18

1

Valse getuigen in het proces tegen Jezus

We beginnen bij Mattheüs 26, vers 57. Jezus is zojuist gearresteerd in de hof van Gethsémané. Judas heeft Hem verraden. Petrus probeerde Hem te verdedigen en hakte het oor af van Malchus, de dienaar van de hogepriester. Jezus genas het oor van de man. Jezus onderwierp Zich aan de arrestatie, hoewel Hij zei dat Hij, als Hij dat gewild had, in staat was twaalf legioenen engelen te hulp te roepen om Hem te verdedigen. Maar Hij wilde dat niet doen, want Hij zei:

Hoe zouden anders de Schriften vervuld worden, die zeggen dat het zo geschieden moet?

MATTHEÛS 26:54

Het ging Hem er meer om dat de Schriften geëerd en vervuld zouden worden, en dat Hij de wil van Zijn Vader zou doen, dan dat Hij aan Zijn eigen dood door kruisiging zou ontkomen.

Aan het einde van vers 56 lezen we:

maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten.

MATTHEÛS 26:56

precies zoals Hij had voorgezegd dat ze zouden doen. Twee van die discipelen volgden Hem uiteindelijk op een afstand, waarschijnlijk op een afstand die zij veilig achtten. Een van hen was Johannes en de andere was Petrus. Later zullen we lezen over Petrus, toen hij op een afstand volgde. Maar hij was nog steeds behoorlijk laf en niet bereid om openlijk voor Jezus uit te komen. Hij was alleen benieuwd wat er gebeurde en wat er met Hem zou gebeuren.

We lezen in vers 57:

Zij die Jezus gegrepen hadden, leidden Hem weg naar Kajafas, de hogepriester, waar de schriftgeleerden en oudsten bijeengekomen waren.

MATTHEÛS 26:57

Ons wordt verteld dat de overpriesters, het Sanhedrin, een manier wilden vinden om Jezus wegens een halsmisdrijf te veroordelen. Toch had Hij geen enkel misdrijf gepleegd. Dat maakt het wat lastig, nietwaar? Tenzij ze eenvoudigweg zouden zeggen: ‘Het kan ons niet schelen dat U geen enkel misdrijf hebt gepleegd. We gaan U toch doden,’ zoals sommige dictators misschien zouden doen. Maar de overpriesters wilden nog steeds de schijn ophouden dat ze godsdienstige en rechtvaardige mannen waren. Vergeet niet dat zij de godsdienstige leiders van de samenleving waren. Daarom konden ze niet eenvoudigweg zeggen: ‘Ik mag U niet, dus ga ik U doden.’ In zo’n geval zouden ze nauwelijks nog de schijn kunnen ophouden dat ze rechtvaardige mannen waren.

Ze moesten een manier vinden om hun kwade bedoelingen te rechtvaardigen, om het te laten lijken alsof ze geen andere keuze hadden dan zo’n man ter dood te brengen. Maar wanneer iemand niets verkeerd heeft gedaan en de rechtbank iets verkeerd probeert te vinden waarvoor ze hem kan terechtstellen, wat moeten ze dan doen? Ze kunnen geen getuigen vinden die kunnen vertellen dat Hij een misdrijf heeft gepleegd, aangezien Hij geen enkel misdrijf heeft gepleegd. Daarom staat er dat ze een valse getuigenverklaring zochten:

De overpriesters en de oudsten en heel de Raad zochten een valse getuigenverklaring tegen Jezus, zodat zij Hem zouden kunnen doden, maar zij vonden niets.

MATTHEÛS 26:59

Het is interessant dat er in vers 60 staat:

En hoewel er veel valse getuigen gekomen waren, vonden zij niets.

MATTHEÛS 26:60

Dat is een vreemde formulering, want er staat dat ze een valse getuigenverklaring zochten om Jezus ter dood te brengen, maar dat ze er geen konden vinden, hoewel er veel valse getuigen naar voren kwamen. Spreekt dat zichzelf tegen? Ze zochten valse getuigen, en velen kwamen naar voren, maar ze konden er geen vinden.

We moeten begrijpen dat de wet van de Joden niet alleen vereiste dat ze getuigen tegen iemand hadden, maar dat ze twee of meer getuigen tegen hem hadden. Iemand kon door een Joodse rechtbank niet worden veroordeeld, tenzij ten minste twee getuigen verklaarden dat ze hem iets misdadigs hadden zien of horen doen. Er waren veel valse getuigen die bereid waren naar voren te komen en te zeggen: 'Hij heeft dit gedaan,' of: 'Hij heeft dat gedaan.' Maar ze konden geen twee getuigen vinden die hetzelfde zeiden.

Dat lezen we niet zozeer hier, maar in het parallelle verslag in Markus 14:56. Daar staat dat ze getuigen zochten en dat velen naar voren kwamen, maar:

Want velen legden een vals getuigenis tegen Hem af, maar de getuigenissen waren niet eensluidend.

MARKUS 14:56

Kennelijk werden deze getuigen afgezonderd totdat ze naar binnen werden geroepen, en moest ieder afzonderlijk getuigen, zonder dat de anderen wisten wat hij zei. Ze konden geen twee mannen vinden die het eens waren over dezelfde beschuldiging tegen Jezus. Er kwamen veel valse getuigen, maar elk van hun getuigenverklaringen stond op zichzelf en werd door niemand bevestigd.

2

De verdraaide uitspraak over de tempel

Uiteindelijk vonden ze er twee die naar voren kwamen. Dat is natuurlijk het minimumaantal dat ze volgens de wet konden hebben. Ze moesten ten minste twee getuigen hebben. Kennelijk zeiden ze onafhankelijk van elkaar:

Maar ten slotte kwamen er twee valse getuigen, die zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel van God afbreken en hem in drie dagen opbouwen.

MATTHEÛS 26:61

In Markus 14:58 is de beschuldiging iets anders verwoord. Ze zeiden:

Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze tempel, die met handen gemaakt is, afbreken en binnen drie dagen een andere bouwen, die niet met handen gemaakt is.

MARKUS 14:58

Dat is iets uitvoeriger. En waarschijnlijk is het zo dat Mattheüs de getuigenis van de ene geeft en Markus die van de andere, omdat er twee getuigen waren en ze onafhankelijk van elkaar spraken. Hun getuigenissen kwamen echter wel overeen, want ze zeiden allebei dat ze Hem hadden horen zeggen dat Hij in staat was de tempel af te breken en hem in drie dagen op te bouwen. Jezus heeft dat in werkelijkheid nooit gezegd. Jezus heeft wel iets gezegd wat daar een beetje op leek. Maar het is heel duidelijk dat wat Hij had gezegd, veranderd was doordat mensen het gerucht aan elkaar doorgaven. In Johannes 2 werd Jezus door de religieuze leiders ter verantwoording geroepen. Ze zeiden:

Welk teken laat U ons zien dat U het recht hebt deze dingen te doen?

JOHANNES 2:18

Wat Hij namelijk deed, was de geldwisselaars de tempel uit jagen. Ze zeiden:

Welk teken laat U ons zien dat U het recht hebt deze dingen te doen?

JOHANNES 2:18

Hij zei:

Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Dat is duidelijk de uitspraak van Jezus die deze mensen aanpasten. Misschien wisten ze niet dat ze hem aanpasten. Misschien hadden ze hem via via gehoord en was hij veranderd. Jezus zei niet dat Hij de tempel zou afbreken en hem in drie dagen weer zou opbouwen. Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Johannes vertelt ons dat Hij niet eens over de Joodse tempel sprak. Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam: als deze mannen Jezus zouden doden, zou Hij Zichzelf drie dagen later weer opwekken. Dat bedoelde Hij. Maar Hij heeft nooit gezegd dat Hij de tempel zou afbreken. Hij daagde hen er eenvoudig toe uit dat te doen en zei:

Als u dat doet, zal Ik hem in drie dagen laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Deze getuigen citeerden Jezus dus verkeerd. Zoals ik al zei, misschien hadden ze deze uitspraak van Jezus via via gehoord en was hij veranderd in de vorm waarin zij hem hier weergeven. Maar als dat zo is, zouden ze geen getuigen in een rechtszaak mogen zijn, want ze zeggen dat ze Hem dit hebben horen zeggen. Een getuige die een gerucht

heeft gehoord dat deze man iets heeft gezegd — iemand vertelde mij dat iemand hem vertelde dat iemand haar vertelde dat iemand dit zei — is niet het soort getuige dat in een rechtszaak optreedt.

Hoe dan ook, zelfs als ze de waarheid hadden verteld, zelfs als Jezus had gezegd:

Maar ten slotte kwamen er twee valse getuigen, die zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel van God afbreken en hem in drie dagen opbouwen.

MATTHEÛS 26:61

dan zou men Hem weliswaar voor gek kunnen houden omdat Hij zoiets zei, maar is het werkelijk strafbaar om zulke dingen te zeggen? Waar staat de wet die zegt: je zult niet zeggen dat je de tempel kunt afbreken en hem in drie dagen weer kunt opbouwen? Er is niets wat op zichzelf godslasterlijk of op zichzelf onwettig is aan het doen van zo'n uitspraak. Dus ook al vonden ze uiteindelijk twee getuigen die iets zeiden wat sterk met elkaar overeenkwam, wat ze zeiden was niet genoeg om iemand ter dood te veroordelen.

Ik weet zeker dat de raadsleden zich achter de oren krabden en zeiden: goed, eindelijk hebben we iets tegen Hem. Hij zei dat Hij de tempel kon afbreken en hem in drie dagen weer kon opbouwen. Maar helpt dat ons verder? Helpt dat ons om Hem te kruisigen? Op welke gronden kruisig je iemand omdat Hij zoiets heeft gezegd? Het proces was dus in een impasse beland. Ze waren niet van plan Jezus te laten gaan, maar ze konden geen enkele manier vinden om Hem te veroordelen.

3

Jezus belijdt wie Hij is voor Kajafas

De hogepriester stond op — dat was Kajafas — en zei tegen Jezus:

En de hogepriester stond op en zei tegen Hem: Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U?

MATTHEÛS 26:62

Maar Jezus zweeg. De reden waarom de hogepriester hier tussenbeide kwam, was dat ze met de getuigen geen stap verder kwamen. Daarom dacht hij dat hij de beklaagde maar eens aan een kruisverhoor moest onderwerpen.

Er waren in de Joodse wet trouwens bepaalde voorschriften. Die zijn niet te vinden in de Joodse wet die God had gegeven, maar in de wetten die de Joden hadden aangenomen als hun eigen procedure voor de rechtbank. Volgens hun procedure was het onwettig dat de hogepriester de getuige aan een kruisverhoor onderwierp wanneer de andere getuigen door de mand waren gevallen en niets konden aanvoeren. Volgens de Joodse wet was het niet juist dat een hogepriester belastende beschuldigingen tegen iemand probeerde aan te voeren wanneer er geen getuigen waren geweest die dat konden doen. Maar dat is precies wat de hogepriester hier doet. Hij overtreedt hun eigen regels.

Hij zegt: goed, luister, met deze getuigen komen we nergens. Laten we gewoon met Jezus Zelf spreken. Ik bezweer U. Hebt U niets te antwoorden? Deze mannen getuigen tegen U. Maar Jezus zweeg.

De hogepriester nam het woord en zei tegen Hem:

Maar Jezus zweeg. En de hogepriester antwoordde Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God.

MATTHEÛS 26:63

Met andere woorden, Kajafas stelde Jezus onder ede en zei: zweer bij God. Ik bezweer U in de Naam van God de waarheid te vertellen. Het is een andere manier om dat te doen, maar het komt op hetzelfde neer als wanneer je een getuige in een rechtszaak vraagt de waarheid te vertellen, de hele waarheid en niets dan de waarheid, zo waarlijk helpe hem God almachtig. Kajafas vroeg Jezus bij God te zweren en onder ede te zeggen of Hij de Messias was — dat is wat het woord Christus betekent — en of Hij de Zoon van God was.

Jezus verbrak uiteindelijk Zijn stilzwijgen, misschien uit respect voor Zijn Vader, Wiens Naam hier door de priester was aangeropen, ook al had de priester nauwelijks enig recht om die aan te roepen. Maar omdat Jezus de eer van Zijn Vader wel degelijk ter harte ging, en omdat de levende God was aangeropen, antwoordde Jezus hem, waarschijnlijk uit eerbied voor God:

Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechter hand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

MATTHEÛS 26:64

Toen Jezus zei: „Dat zegt u”, stemde Hij daarmee in: „Ik ben de Christus. Ik ben de Zoon van God.”

Van tijd tot tijd ontmoet ik mensen die tegen me zeggen dat Jezus nooit beweerd heeft de Zoon van God te zijn. Ze zeggen dat Hij alleen beweerd heeft de Zoon des mensen te zijn. Mensen die dat zeggen, bewijzen daarmee dat ze nooit enig onderzoek hebben gedaan, of dat ze niet erg ver hebben gekeken. Ze hebben niet onderzocht wat ze zeggen. Jezus heeft wel degelijk beweerd de Zoon van God te zijn, hoewel het waar is dat Hij veel vaker beweerde de Zoon des mensen te zijn dan dat Hij beweerde de Zoon van God te zijn. Maar je vindt in de evangeliën een aantal momenten waarop Jezus heel duidelijk maakt dat Hij de Zoon van God is, en dit is daar één van. Hij werd in de rechtszaal onder ede gesteld. Er werd Hem gevraagd:

Ben jij de Zoon van God?

Hij zei:

Ja, dat ben ik. Dat zeg je zelf.

Daar hield Hij niet op. Nu Hij Zijn stilzwijgen eenmaal had verbroken, besloot Hij verder te gaan, en Hij zei:

Vervolgens zei Hij: „Maar Ik zeg jullie: vanaf nu...” Met „vanaf nu” bedoelt Hij: op een bepaald moment in de toekomst.

Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechter hand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

MATTHEÛS 26:64

Ik neem aan dat de meesten van ons als christenen dit opvatten als een voorspelling van Zijn wederkomst. Maar als het een voorspelling is van Jezus' wederkomst, vraag je je af hoe van Kajafas en de mensen die daar toen aanwezig waren, gezegd kon worden dat zij die zouden zien. Want zij zijn gestorven, ze zijn nu dood, en Jezus is nog niet teruggekomen. Iemand zou kunnen aanvoeren: „Nou, ik neem aan dat Jezus hen uit de dood zal opwekken om het te aanschouwen.” Maar ik weet niet of dat de natuurlijkste manier is om het op te vatten.

Eerder, in Mattheüs 16:28, zei Jezus tegen Zijn discipelen:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

In Mattheüs 24 sprak Hij ook over de Zoon des mensen Die met de wolken van de hemel zou komen, en Hij zei:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Met andere woorden, Jezus voorspelde tweemaal dat Hij zou komen, en dat Hij zou komen binnen de generatie van de mensen die Hem hoorden. Eén keer noemde Hij zelfs dat Hij met de wolken van de hemel zou komen.

Die dingen staan ook in deze uitspraak. Hij zegt:

Jullie zullen de Zoon des mensen aan de rechterhand van de Macht zien zitten en Hem op de wolken van de hemel zien komen.

Hij zei dat tegen het Sanhedrin, tegen de mannen die op dat moment leefden. Net als bij de andere uitspraken die Hij deed, namelijk dat de discipelen niet allemaal zouden sterven, of dat die generatie niet voorbij zou gaan voordat mensen dit zagen, lijkt het erop dat Hij tegen Kajafas en de overpriesters zei dat zij tijdens hun leven de Zoon des mensen zouden zien terugkomen in oordeel en in macht.

Als Hij het over Zijn wederkomst had, dan is Zijn voorspelling natuurlijk niet uitgekomen. Maar wij christenen geloven in elk geval niet dat een voorspelling van Jezus niet kon uitkomen, want Hij was geen valse profeet. Hij was de ware Messias. Daarom zou ik moeten zeggen dat Jezus' voorspelling wel is uitgekomen. Het is heel goed mogelijk, zoals ik ook geloof dat Zijn opmerkingen in Mattheüs 16 en Mattheüs 24 bedoeld zijn, dat deze woorden verwijzen naar Zijn komst ten oordeel in het jaar 70 na Christus. Niet naar Zijn daadwerkelijke wederkomst, maar naar de komst van Gods oordeel over Jeruzalem, toen de Romeinen kwamen en die stad verwoestten.

Daarover werd in de Schrift gesproken als God Die Zijn legers zond. Het werd aangeduid als de wraak van God over Israël vanwege de dingen die ze Jezus hadden aangedaan. Met hetzelfde beeld dat de profeten van het Oude Testament gebruikten, kon zeker worden gezegd dat dit Jezus was Die kwam om hen te oordelen.

4

Veroordeling wegens vermeende godslastering

Wat Hij er ook mee bedoelde, het viel niet goed bij de mensen die Hem toen hoorden. Er staat dat Kajafas zijn kleren scheurde. Het scheuren van je kleren was een manier om te zeggen dat je diep bedroefd en geërgerd was. In veel gevallen was het in het Oude Testament een teken van bekering. Maar het scheuren van de kleren is in wezen een uiting van hevige ontsteltenis, schok, verbazing en ergernis over iets. De hogepriester deed dus alsof Jezus zojuist godslastering had gepleegd.

Er bestond in het Oude Testament inderdaad een precedent om mensen vanwege godslastering ter dood te brengen. Omdat ze een aanklacht tegen Jezus zochten op grond waarvan ze Hem ter dood konden brengen, dachten de priesters waarschijnlijk: „Aha, we hebben eindelijk wat we nodig hebben. Hij heeft God gelasterd.”

Maar als we erover nadenken, wat zei Jezus dan dat godslastering was? Hij zei dat Hij de Christus was, de Zoon van God. Maar werkelijk, waar werd volgens enig precedent in de Joodse wet het beweren dat iemand de Messias was ooit godslastering genoemd? Veel Joden zeiden dat ze de Messias waren. Ze werden hiervoor niet door het Sanhedrin vervolgd. Gewoonlijk werden ze door de Romeinen vervolgd omdat ze zulke dingen zeiden, en deze valse messiassen werden gewoonlijk door de Romeinen opgespoord en gedood. Maar de Joden hadden nooit gezegd dat het godslastering is wanneer iemand zegt dat hij de Messias is.

Dat iemand zegt dat hij de Zoon van God is, is op zichzelf evenmin godslastering. De term Zoon van God is namelijk vaag genoeg dat zelfs in het Oude Testament bepaalde personen zonen van God worden genoemd. Met andere woorden, toen Jezus zei dat Hij de Messias, de Zoon van God was, zei Hij niets waarvoor een precedent bestond om het godslastering te noemen. Maar toen Hij zei:

Jullie zullen de Zoon des mensen aan de rechterhand van de Macht zien zitten en Hem op de wolken van de hemel zien komen.

klonk dat zeker als een uitspraak die óf door een goddelijk persoon óf door een krankzinnige zou worden gedaan. Maar ook dat is nog niet hetzelfde als godslastering. Niets in Jezus' uitspraak kwam noodzakelijkerwijs neer op de woorden: 'Ik ben God.' En er stond ook niets in wat op enigerlei wijze oneerbiedig was tegenover de Naam van God, wat bij godslastering wel het geval zou zijn.

De hogepriester en degenen die bij hem waren, hadden echter de hele nacht geprobeerd Jezus iets te laten zeggen waarmee Hij Zichzelf zou belasten. Jezus had tot dit moment gezwegen. Dit was de eerste keer dat Hij Zijn eigen mond had opengedaan. Dus wat Hij ook zei, ze zouden er hoe dan ook een draai aan geven waardoor ze het godslastering konden noemen. Hoewel Jezus in werkelijkheid niets godslasterlijks zei, besloten ze: 'Dat is de aanklacht die we gaan gebruiken. Hij heeft godslastering gepleegd.'

Dus in vers 65 staat:

Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Hij heeft God gelasterd. Waarom hebben wij nog getuigen nodig? Zie, nu hebt u Zijn godslastering gehoord.

MATTHEÛS 26:65

Ze waren de getuigen beu. Het liep met die getuigen niet erg goed. Dus zei hij:

Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Hij heeft God gelasterd. Waarom hebben wij nog getuigen nodig? Zie, nu hebt u Zijn godslastering gehoord. Wat denkt u? En zij antwoordden en zeiden: Hij is schuldig en verdient de dood.

MATTHEÛS 26:65-66

Dat zei Kajafas tegen het gerecht. Ze antwoordden:

Hij verdient de dood.

Dit was bij voorbaat al een uitgemaakte zaak. Het was niet iets wat ze besloten vanwege wat Hij had gezegd. Voordat ze Hem ook maar gearresteerd hadden, hadden ze al besloten dat Hij de dood verdiende. Daarom zochten ze alleen maar naar een excuus om dit te kunnen zeggen. Uiteindelijk kregen ze de kans om het te zeggen:

Hij verdient de dood.

Toen spuwden zij in Zijn gezicht en sloegen Hem met vuisten. En anderen sloegen Hem in het gezicht en zeiden: Profeteer ons, Christus: wie is het die U geslagen heeft?

MATTHEÛS 26:67-68

In enkele van de andere Evangeliën krijgen we hierover meer bijzonderheden. Daar lezen we hoe Jezus aan soldaten werd overgeleverd om dit soort mishandeling te ondergaan. Ze blinddoekten Hem en sloegen Hem, en zeiden:

Voorspel het ons. Als je de Messias bent, moet je kunnen voorspellen wie je geslagen heeft.

Zo bespotten ze Hem. Volgens de hier gebruikte Engelse vertaling sloegen ze Hem met de vlakke hand. Ze spuwden Hem in het gezicht. Dit is de vernedering die de Joden van die tijd de Zoon van God aandeden. Je hoeft je niet af te vragen waarom ze de straf die over hen kwam zozeer verdienden, toen de Romeinen kwamen en hun stad verwoestten.

5

Petrus verloochent Jezus driemaal

We weten dat Petrus Jezus hierna verloochende, en daarover lezen we in de volgende verzen, de verzen 69 tot en met 75:

Petrus zat buiten op de binnenplaats; een dienstmeisje kwam naar hem toe en zei: Ook u was bij Jezus, de Galileeër.

MATTHEÛS 26:69

Maar hij ontkende het in het bijzijn van allen en zei: Ik weet niet wat u zegt. Toen hij naar buiten ging, naar de poort, zag een ander dienstmeisje hem, en die zei tegen hen die daar waren: Hij was ook bij Jezus de Nazarener. En hij ontkende het opnieuw, met een eed, en zei: Ik ken de Mens niet. Kort daarna zeiden zij die daar stonden en dichterbij kwamen, tegen Petrus: Werkelijk, u bent een van hen, want uw spraak verradt u.

MATTHEÛS 26:70-73

Blijkbaar betekende dit dat hij een accent had, een Galilees accent. Van Jezus' discipelen was bekend dat de meesten Galileeërs waren.

Toen begon hij zich te vervloeken en te zweren: Ik ken de Mens niet.

MATTHEÛS 26:74

En meteen kraaide de haan; en Petrus herinnerde zich het woord van Jezus, Die tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochenen. Toen ging hij naar buiten en huilde bitter.

MATTHEÛS 26:74-75

Hier, in Jezus' uur van nood — vanuit menselijk oogpunt vermoedelijk het uur waarin Hij de grootste nood kende — staat Petrus' vriend Jezus terecht en kan Hij ter dood worden veroordeeld, terwijl Hij niets verkeerd heeft gedaan. Petrus heeft niet eens genoeg moed om te zeggen: 'Ik ben Zijn vriend. Ik sta aan Zijn kant. Ik ben een van Zijn volgelingen. Ik protesteer tegen dit onrecht.' Petrus is een lafaard, en Petrus beseft dat nadat hij Jezus driemaal verloochend heeft.

Het was niet eens zo dat Petrus hierover specifiek door de politie aan de tand werd gevoeld. Als het de politie was geweest die hem ondervroeg, had hij misschien kunnen denken: 'Ik word hier straks gearresteerd.' Dan had de angst hem begrijpelijkerwijs

kunnen aangrijpen: ‘Misschien word ik gekruisigd.’ Maar dit waren gewoon wat mensen die zich daar op de binnenplaats stonden te warmen. Ze herkenden Petrus, of ze herkenden zijn manier van spreken, zijn accent, enzovoort. Hij ontkende met klem dat hij Jezus kende.

Bedenk dat Jezus zei:

Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 10:33

Petrus verloochende Jezus tegenover de mensen, en hij zou tot op de dag van vandaag beslist verloren zijn als hier geen vervolg op was gekomen. Later, na Zijn opstanding, herstelde Jezus Petrus bij het Meer van Galilea, zowel wat zijn behoud als zijn positie onder de apostelen betreft.

Hier staat dat zodra hij Jezus voor de derde keer verloochende, de haan kraaide. In het Evangelie van Lukas staat dat Jezus op dat moment naar Petrus keek. Dat is heel aangrijpend, want Jezus hoorde niet hoe Petrus Hem verloochende, maar Hij wist dat Hij het had voorspeld. Hij hoorde de haan kraaien. Toen Jezus de haan hoorde, wist Hij dat Petrus het had gedaan en keek Hij door het raam naar Petrus, met een blik waaruit bleek dat Hij het wist. Petrus beseftte wat er was gebeurd, ging naar buiten, bekeerde zich en hilde bitter.

Wat Petrus heeft gedaan, hebben veel mensen gedaan. Velen van ons weten beter, maar zijn niet bereid daarvoor uit te komen. We kennen Jezus, maar we zijn bang om voor Hem op te komen. God kijkt ook naar ons met de wetenschap van wat we doen, en Hij kent onze lafheid. Als we laf zijn tegenover mensen, heeft Jezus gezegd:

Ik zal tegenover Mijn Vader in de hemel niet zeggen dat Ik jullie ken.

Ik stel voor dat we de fout van Petrus niet herhalen, maar dat we Christus vrijmoedig tegenover de mensen blijven verkondigen, zelfs wanneer we met vervolging worden geconfronteerd.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 26:54
- Mattheüs 26:56
- Mattheüs 26:57
- Mattheüs 26:59
- Mattheüs 26:60
- Markus 14:56
- Mattheüs 26:61
- Markus 14:58
- Johannes 2:18
- Johannes 2:19
- Mattheüs 26:62
- Mattheüs 26:63
- Mattheüs 26:64
- Mattheüs 16:28
- Mattheüs 24:34
- Mattheüs 26:65
- Mattheüs 26:65-66
- Mattheüs 26:67-68
- Mattheüs 26:69
- Mattheüs 26:70-73
- Mattheüs 26:74
- Mattheüs 26:74-75
- Mattheüs 10:33

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.